



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **M.**, bytom S., právne zastúpeného Mgr. D., advokátkou v S., proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Žiline**, A. Kmeťa č. 17, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2007/00830/FUT zo dňa 26.10.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/5/2008-40 zo dňa 10.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/5/2008-40 zo dňa 10.12.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia č. A/2007/00830/FUT zo dňa 26.10.2007, ktorým žalovaný zmenil v časti výroku prvostupňové rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Žiline č. 2007/00151-18/Za zo dňa 6.6.2007 o uložení pokuty v sume 5.000,-Sk (165,97 €) za nesplnenie povinnosti žalobcu podľa § 48 ods. 2 písm. k/ zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch (ďalej len „zákon o lesoch“) tak, že namiesto citácie vyhlášky

č. 232/2006 Z. z. uviedol § 4 ods. 1 vyhlášky č. 244/1997 Z. z. o vyznačovaní a evidencii ťažby dreva a v ostatnom prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že postup a rozhodnutie žalovaného boli v súlade so zákonom a napadnuté rozhodnutie je náležité odôvodnené a preto žalobu žalobcu zamietol. Krajský súd poukázal na ustanovenia § 23 ods. 1, § 36 a § 47 ods. 1, § 48 ods. 2 písm. k/ a § 64 písm. g/ zákona o lesoch ako aj ustanovenia vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 244/1997 Z. z. o vyznačovaní a evidencii ťažby dreva (ďalej len vyhláška), podľa ktorých má lesný hospodár povinnosť vydávať písomný súhlas na vykonanie ťažby, pre ktorého formu boli vyžadované náležitosti a osobitné tlačivo. Krajský súd mal za preukázané, že došlo k ťažbe dreva J. dňa 16.8.2006 a že žalobca súhlas na ťažbu dreva zo dňa 11.4.2006 vypísal, avšak s tvrdením, že nebol daný pre J., ale pre ukončenie prebierky, ktorá bola písomne vykázaná. Krajský súd po porovnaní tohto „súhlasu“ so zákonom požadovanými náležitosťami dospel k záveru, že súhlas nemá požadované náležitosti, čím došlo k porušeniu povinnosti žalobcu vyplývajúcich mu z § 48 ods. 2 písm. k/ zákona o lesoch, t.z. že došlo k ťažbe dreva bez súhlasu. Zároveň konštatoval, že žalovaný postupoval správne a v medziach zákona aj pri uložení pokuty žalobcovi.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty zrušiť. V odvolaní poukázal na to, že rozhodnutie bolo vydané po lehote jedného roka od udalosti, ku ktorej sa rozhodnutie vzťahuje (t. j. od 11.4.2006), teda po uplynutí prekluzívnej lehoty a na túto skutočnosť mal žalovaný ex offo prihliadať.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na ustanovenie § 65 ods. 2 zákona o lesoch upravujúce lehoty na ukládanie pokút a vyjadril presvedčenie, že tieto lehoty dodržal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v intenciách dôvodov podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) s tým, že rozsudok verejne vyhlásil dňa 2. februára 2010 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu

a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Zo spisu prvostupňového súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného a pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-2330/2-OSV-ZA-2006 odvolací súd zistil, že dňa 16.8.2006 bolo v lesnom poraste v k. ú. S. vyťažené drevo a vo veci sa začalo trestné stíhanie vo veci prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ TZ. Dňa 23.3.2007 bola táto vec na základe uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Žiline ČVS: ORP-2330/2-OSV-ZA-2006 zo dňa 30.1.2007 postúpená na prejednanie Obvodnému lesnému úradu v Žiline ako priestupok na úseku lesného hospodárstva podľa § 48 ods. 2 písm. k/ zákona o lesoch, z ktorého spáchania bol podozrivý žalobca.

Prvostupňový správny orgán svojim rozhodnutím č. j. 2007/00151-18/Za zo dňa 6.6.2007 uložil žalobcovi pokutu podľa § 64 písm. g/ zákona č. 326/2005 Z. z. vo výške 5.000,-Sk (165,97 €) za nesplnenie povinnosti lesného hospodára v zmysle § 48 ods. 2 písm. k/ zákona o lesoch, ktoré spočívalo v tom, že vydal súhlas na ťažbu dreva v poraste 194 a, b, ktorý nespĺňal náležitosti zákona o lesoch a vyhlášky č. 232/2006 Z. z. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca priznal, že zaevidoval v lesnej hospodárskej evidencii ťažbu dreva na majetku U. a vyznačil J. ťažbu v porastoch 194 a, b, avšak súhlas na ťažbu dreva, ktorý predložil, nespĺňal náležitosti zákona o lesoch a vyhlášky č. 232/2006 Z. z., a to označenie porastu, v ktorom ťažba bola vykonaná, spôsob vyznačenia, vyznačenú drevinu, počet kmeňov a objem vyznačeného dreva na ťažbu.

Žalobca v odvolaní namietal, že keďže J. mu nepredložil povolenie, súhlas k ťažbe mu nevydal. Dodal, že J. zaplatil pokladničke urbáriátu poplatok, ale ťažbu vykonal bez povolenia. Zdôraznil, že aj J. prehlásil, že on mu súhlas na ťažbu dreva nedal, ako aj to, že súhlas zo dňa 11.4.2006 nebol daný pre J., ale bol daný len pre ukončenie prebierky, ktorá bola písomne vykázaná, ale nebola v čase vrátenia urbárskeho majetku zo štátnych lesov realizovaná.

Po podanom odvolaní žalovaný prvostupňové rozhodnutie zmenil v časti výroku tak, že namiesto citácie vyhlášky č. 232/2006 Z. z. uviedol § 4 ods. 1 vyhlášky č. 244/1997 Z. z. (ďalej „vyhláška“); v ostatnom rozhodnutí potvrdil. V odôvodnení uviedol, že súhlas zo dňa

11.4.2006 nemá náležitosti v zmysle vyhlášky, pretože v ňom nie je uvedený spôsob vyznačenia ťažby, drevina, počet kmeňov, objem ani dátum, do ktorého je súhlas platný.

Jedinou námietkou žalobcu v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo tvrdenie, že uplynula lehota na uloženie pokuty.

Podľa § 65 ods. 2 zákona o lesoch pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa orgán štátnej správy lesného hospodárstva o porušení dozvedel, najneskôr však do troch rokov, a ak ide o porušenie povinností vlastníka, správcu alebo obhospodarovateľa lesa, najneskôr do desiatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že pokutu môže správny orgán uložiť len v jednoročnej subjektívnej lehote plynúcej v rámci troj- resp. desaťročnej objektívnej lehoty. Zo spisového materiálu je zrejmé, že skutok kladený za vinu žalobcovi - teda vydanie súhlasu na ťažbu dreva bez zákonom vyžadovaných náležitostí - sa stal 11.4.2006. Prvostupňový správny orgán sa o možnom porušení povinnosti žalobcom dozvedel najskôr dňom, keď disponoval takými informáciami o skutkových okolnostiach, na základe ktorých by mohol začať priestupkové konanie a týmto dňom bol najskôr deň, kedy mu bola postúpená predmetná vec vyšetrovacím orgánom, teda 23.3.2007. Na túto vec sa vzťahuje trojročná objektívna lehota. Prvostupňové správne rozhodnutie o uložení pokuty žalobcovi bolo vydané dňa 6.6.2007. Z uvedeného je zrejmé, že príslušný správny orgán pokutu uložil v jednoročnej subjektívnej lehote (6.6.2007) odo dňa, keď sa o porušení dozvedel (23.3.2007) a zároveň aj v trojročnej objektívnej lehote, ktorá začala plynúť odo dňa 11.4.2006. Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvoláciu námietku žalobcu za dôvodnú.

Odvolací súd je v zmysle § 212 ods. 1 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a keďže žalobca v odvolaní neuviedol žiadnu inú námietku a odvolací súd nezistil ani také vady konania pred krajským súdom, na ktoré bol povinný prihliadať z úradnej povinnosti a ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 OSP), rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal odvolací súd z § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo nebol v tomto konaní úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. februára 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová